

Sy-li spéwał,
Pilnje dżéłal,
Strowja ée
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spař mérný
Čerstwosé da.

Njeh ty spéwał,
Swérnje dżéłal
Wšédne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh póda,
Wokřew ée!

F.

Szerbiske njedzelske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihicziščječni w Budyšinje a je tam ša šchtwórtlétnu pschedplatu 40 nr. dostacž.

Sexagesima.

Lut. 8, 4.—15.

Wjele luda bě šo hromadu šesčło, Jesuša šlyšecž. Do wutrobow hladajo wón pak wjedzišče, šo šo najwjetšči džél roššytego šłowa jako wušytego šymjenja šatepze a šfóncžnje šaniczi, tak šo jenož někóšči, kiž šu jeho, to je Bože šłowo, šlyšeli a derje šakhowali, dobre a wěšte plódný pschijeku. Wšchitžy šłowo šlyšča, ale njejku plódný: šchtwórcžina pošłucharjow šnadž jo do šwojich wutrobow pschijima a je žohnowana. Šedžbujmy na wšchelake podéńženja Božeho šłowa we wutrobach! Jesuš pošafuje we šwojim hłubokim pschirunanju na wěczne Bože šłowo jako na šymjo, kiž šo na šchtworaku rolu wušywa. To běšče w Jesušowym čašu tak, a tak šteji tež džénšnišči džéń, hdnž šo Bože šłowo čłowškich wutrobow dótká.

1. Rola pschi pucžu. „Něšotre padže pschi pucžu“, po tajkim niz na pucž, kaž je šo tež wukładowało; pschetož na pucž žadyn šyjet njewušywa, ale na rolu, kotraž pschi pucžu leži. Šchtož pschi pucžu padže, bu poteptane a ptaki pod njebjekami jo šezraču. Našch Šbóžnik tele šłowa pschirunanja tak wukładowje: czi pschi pucžu šu, kotšiz Bože šłowo šlyšča, potom pschińdže čžert a šebjerje šłowo š jich wutrobow, šo bñchu njewěřili a šbóžni njebyli. Šak hušto šo tak w džécžatštwje štawa! W džécžazyh létač je žiwjenje kaž rola pschi pucžu, pschi kotrejž štaršchi a drusy nimo šhodža. Čžeho dla je žohnowanje Božeho šłowa a nabožneho roštwucžowanja na džécžazyh

wutrobach mješ nami hušto tak šnadne? Našche džéczi drje šlyšča šłowo wěrnosčže a šbóžnosčže w šchuli, w pacžerškej wucžbje a w Božim domje še rta pobožnyh štaršchich, šwěrných wucžerjow a duchowných; ale jich žiwjenje je kaž rola pschi pucžu. Wone widža wjele tajkich — šnadž druhdy hžom w domach, — kiž šo Božemu šłowu wušmēja a šu kaž pohanjó žiwí, abo kiž jo šlyšča a tola czi štari hrošni ludžo wostawaju, kiž drje šo šwonšownje š Bohu bliža še šwojimaj hubomaj, ale jich wutroba je daloko wot Boha. Šubjene pschikłady pak škaža dobre počinki. Duž pschińdže šly njepschecžel a šebjerje wušyte šłowo š džěšczoweje wutrobny, šo š wješkelej a wobštajnej wěřje njepschińdže. Škelto džéczi je, kiž pschi tajkim šawjedžozym pucžu pschebñwaju!

2. Šamjéńtna rola. „A něšotre padže na škału“ a hdnž šéńdže, wuššny wono teho dla, šo włohi njemějšče. To šu — praji Šnjes — czi na škale, hdnž šłowo šlyšča, wošmu tošamo š wješelosčžu horje; a czi nimaju šorjenja; na čžaf woni wěřja, ale w čžafu špštwanjanja pschestupja. Njeje to šnamjo mlódošče? Wona je tón lohki a wješely čžaf a runa šo roli š šamjéńtnym špódkom, na kotrymž wušyw rucže šrosčže. Ša čžaf přěnjeho ššhadženja ššiczi drje lohka rola š jejnym pošnym wušywom rješšchu a mlódníšchu šelenu barbu hacž cžista dobra rola. Ale to je hušto jebate šwjerščne wódžecžo! Š wješelosčžu mlóđina Bože šłowo pschimošmje a šo š wěřjazym džerži. Šak nadobnje je, hdnž mlódy lud šo šwěru džerži š šatechismušowym roštwucžowanjam; kaž rjenje, hdnž mlóđinje Šnjesowe šlubjenje pláčzi: Šbóžni

ŝu czi, kiž cziŝteje wutrobny ŝu. Ale wona je tež naj-
ŝynliŝcho a wěŝče ŝynliŝcho hač w druhich lětach ŝpytana
wot cžěla žadoŝče, woczom žadoŝče a ŝwětneje hordoŝče
a luboŝče; a wjele jich je, kiž ŝu w cžaŝu ŝpytowanja
ŝwojemu Bohu a Ebóžnikej njeŝwěrní byli, dofelž jich
mloda wěra njemějeŝche hlubŝcheho forjenja! Kraŝna wěz
je, hdyž budže wutroba wobtwjerdžena pŝeŝ hnadu. Kač
mlodženz pónđže po cžiŝtym puczu? Hdž ŝo wón dđerži
po Božim ŝlowje. Duž, mlody ludo, modl ŝo a dži po
Božej ŝchžežy!

3. Čžernjowa rola. „A nětotre padže ŝriedža do
čžernjow“ a te čžernje roŝčechu ŝobu a ŝaduŝychu dobre
ŝymjo. To ŝu po Anjeŝowym wukładowanju czi, kiž
kłodža pod ŝtaroŝčemi, bohactwom a lóŝchtami žiwjenja a
budža ŝaduŝcheni a njepŝchinjeŝu žane plody. Tu wŝchač
njeje žane khwatniwe roŝčenje, žadny kamjentny ŝałožk:
ŝymjo roŝče porjadnje. Tak je w ŝraliŝkich lětach
cžłowŝteje ŝtarobny, pola tych, kiž maju ŝo jačo ŝtarŝchi
ŝtaracž ŝa dom a ŝwójbu a powŝchitkowne pŝchiŝluŝnoŝče
a naležnoŝče žiwjenja. To je wjetŝchina doroŝčenyh
kŝeŝečžijanow, poŝlučarjow Božeho ŝlowa, jadro woŝadow.
Woni mačo plodow njeŝu, dofelž ŝo ŝ dobrym ŝymjenjom
ŝtajnje nětotre čžernje ŝměŝeju a přeňŝche ŝaduŝcha: ŝwětne
ŝtaroŝče, pjenježna luboŝč a wŝchelač žadoŝče žiwjenja,
kotrež njeŝkamane knježŝtowo wobkhowaju. To bójŝte
w tajkich połoježnatych abo ŝnutŝkownje morownych kŝeŝečžija-
nach ŝo ŝaduŝcha a ŝkónčnje mori. Žich žyłe ŝadđerženje
a ŝakhadženje je ŝe ŝwědkom, ŝo Boži Duch jich njewob-
kneži a ŝo wot Božeho ŝlowa, hač runje jo klyŝcha,
nimaja žaneho polěpŝchenja, pŝcheměnenja, ŝwjeczenja,
žohnowanja, noweho naroda: woni njepŝchinjeŝu žane
plody. Žich žiwjenje ŝwědcži pŝchecžiwu temu: je-li ŝchtó
w Khrystuŝu, tón je nowe ŝtworjenje.

To pláčži dđerčžom, mlodym a doroŝčenyh: najwjetŝchi
džel woŝtanje bjeŝ plodow. Ale kóžda cžłowŝta wutroba
móže ŝo tež dobrej roli runacž a pŝchetworicž.

4. Dobra rola. „Nětotre padže na dobru rolu“ a
pŝchinjeŝe ŝtočróčne plody. Žow ŝo mróčzele džel a
jaŝne módre njebo ŝo ŝwěcži. Po tajkim nětotre je tola
plódné. To ŝu czi, kiž ŝlowo klyŝcha a ŝakhowaju
w pěknej a dobrej wutrobje a pŝchinjeŝu plody w ŝčěrpli-
woŝči. Pěkna a dobra wutroba je pŝchod Bohom cžiŝta:
wona ŝo Božemu ŝlowu we wŝchěch wězach podčžiŝnje,
Bohu ŝwěru ŝwoje ŝtaroŝče porucža a bjeŝbóžnym a
hrěŝčnym pŝchitkliwoŝčam ŝwoje durje ŝamka. Ebóžni ŝu
jenož czi, kiž cziŝteje wutrobny ŝu; pŝchetož woni budža
Boha widžecž a wulku plódnocž a kraŝnu móž Božich
wuŝnyh mozow na ŝebi wohladacž a pŝeŝ nje do
žiweho ŝnutŝkowneho ŝwjajŝta ŝ Jeŝuŝom ŝtupicž, kiž praji:
„Moja macž a moji bratŝja ŝu czi, kotřiž Bože ŝlowo
klyŝcha a to ŝamo cžinja“ a „chže-li ŝchtó Božu wolu
cžinicž, tón ŝhoni, hač je moja wucžba wot Boha.“ A
pŝeŝ Jeŝuŝa ŝo ŝjednocžič ŝ Bohom, kiž je naŝ ŝplodžik
pŝeŝ ŝlowo wěrnocž, ŝo bychmy czi přeňŝchi byli jeho
ŝtworjenjom. Tajkich žiwych a žohnowaných poŝlučarjow
naŝhadžamy Bohu džačowano we wŝchěch ŝtarobach. Žara
wjele drje jich njeje. Woni ŝakhowaju ŝlowo, kaž Marja
cžinjjeŝche, a wopominaju jo we ŝwojej wutrobje. Potom
ŝčžini ŝo ŝlowo ŝ ŝymjenju wěčžneho žiwjenja a dawa
počoj a radoŝč w ŝkónčnyh dnjach, troŝcht a poŝluŝnoŝč
w cžěmnyh nožach, móž w ŝpytowanju a ŝčěrpliwocž
w tyŝchocžči. Bóh pomhaj, ŝo ŝmy a budžemy cžinjerjo

ŝlowa a niž jeno poŝlučarjo! Muž dobreje role je wob-
ŝtajny a žohnowaný na wŝchitkich ŝwojich pucžach! Žeho
dla:

Khwalena budž Boža hnada,
Kiž nam ŝlowo dača je!
Šwět bjeŝ njeho radŝcho trada,
Dobre ŝnjecž wón njemóže.
Njemě-li my Bože ŝlowo,
Šchto naŝ potom ŝđeržecž móhlo?

J. R.

Šymjo a rola.

(Lut. 8, 4—15.)

Šłóŝ: Jeŝuŝ je pŝchitkował ŝ nam, wjeŝela žóčko —

(Šl. „W. miŝ. Ğarfa“, cž. 24.)

Na rolu wuŝnywa ŝymjo Anjeŝ ŝwoje,
Njeje to wjeŝele, pŝchecželo mój?!
Šymjo je jeho, a polo je tvoje;
Štutk chže wŝchač hnadny wón dočonjecž ŝwój. —
Duž jeno ŝwěru cžiŝ pŝchezo to ŝwoje,
Na rolu wuŝnywa ŝymjo Anjeŝ ŝwoje! —

Na polu twojim Anjeŝ džel tu ŝwěru,
Žně chže wón na wěčžnje nadobycž ŝej;
Pŝeŝ ŝlowo do tebe plodži wón wěru,
Ša žnjemi wocži job' ŝhladujetej.
Poŝlučaj, ŝakhowaj, wopokaž wěru;
Na polu twojim Anjeŝ džel tu ŝwěru.

Polo je Bože wŝchač wutroba tvoja,
Na njo wón wuŝnywa njeŝpřobniwje.
Semu ŝo wotewrjej, wutroba moja,
Nječ czi wón woŝtanje ŝwjekelenje;
Nježadaj ženje ŝej ŝama byčž ŝwoja,
Polo je Bože wŝchač wutroba tvoja!

Lěto wón wot lěta do tebe ŝyje
Najlěpŝche ŝymjeŝcha ŝ wobŝtajnocžju,
W ŝymje a w lěčže ŝe ŝwěrnocžju kryje
Wuŝnyw a wobara ŝkłodowanju;
Deŝččič a kłónžo wón dawa, ŝo tyje,
Lěto wón wot lěta do tebe ŝyje.

Šawěrnje, wulka je dobrota Boža.
Wopomnjej džačownje dobročžiwocž;
Na kěžbu bječ ŝebi kručže džen ŝboža,
Twój Bóh cže žohnuje bohacž doŝč;
Džačownje ŝačžewaj jemu kaž róža;
Šawěrnje, wulka je dobrota Boža!

Šladaj, o cžłowcže, ŝo njerjada wŝcheho,
Kotryž je roŝkymwał njeŝchecžel ŝy,
Čžekaj pŝchod ŝwětom a hroŝnocžju jeho,
Štaraj ŝo wo ŝwoju duŝchu wŝchač ty;
Dobre je, ŝwěru ŝo pačž wŝcheho ŝleho,
Šladacž ŝo naležnje njerjada wŝcheho!

Twjerdemu pucžej a ŝkalobje ŝpody
Njerunaj niħdy ŝo, hewak je ŝlě;
Njemóžne budžeja na polu plody,
Je-li czi ŝtwjerdnjena wutroba je;
Žara je Bohu žel tajkeje ŝkłodby,
Šy-li pucž twjerdy a ŝkaloba ŝpody.

Czernje bo scherja rad na polu plódnym,
Starosc a loschy fu se strachom czi;
Wobaraž kedźbliwje žadoszczam schłódnym,
Wone wschał skazerjo wošanu sli.
Wuřhw t žnjam dostawicz njemóže mlódnym
Czernjom dla duschazych na polu plódnym.

Na dobrej roli řhw pschinjeře plody
Bohate, próza řo saplaczi tam;
Dospolnje rořlamal hamor je řpody
Boži wschał rolu, — Bóh dokonjal řam
Dželo, řo njeřtanje řhwej řo řchłody,
Na dobrej roli řhw pschinjeře plody!

Řořluchaj, pscheczelo, na řlowo Bože;
Šřymjo je dobre, daj wobnowicz řej
Wutrobu; řhjer řže wopravdže řbože
Tvoje, — duř řapřimú jo kedźbliwje ř nej!
Sa czař a na wěcznořcz tvoje je řbože,
Řořluchaj, pscheczelo na řlowo Bože! —

M. U.

Psched bibliju.

Džed ředžesche řa blidom a cžitasche cžiřche a nutrnje we řwo-
jej wulkej bibliji. Wotka pař pschedžesche, řaž běřche to wot
mlodořče řem řwuczena. Školeřtowe řchwórczenje cžehniřche psches
cžiřchinu řtwiczki, řaž pscheczelne, lube dopomnjecza psches wutrobu
cžahnu.

Na řchpundowanju stejesche hlinjany talem, w kotrymž řo
rocžka řumpasche. Něřto řlecza wona na wóřřowu haloju, w jentym
řtwiny m kucze stejazu a řač do wjercha dořahazu. Tam wona
řpewasche.

A džed řo řa řhachlemi: wohladny, hđžež maczerka ředžesche,
a džesche: „Džřom tehodla ma řo ř wulkej cžesčřiwoszczu t řospom-
njenju biblijskeho řrónczka řtupicz, dořelž dyrbimy řebi prajicz: Řař
mnořy řřřom ř tuteho řrónczka řtrořcht a řřwjenje namafachu! Řař
mnořy řu řo psched tynle řrónczkom řřřom modlili! Řař wjele
řwřateje luboszczu t Šbóžniřej řo na tole řrónczko wježe! Řóžde
řrónczko, řaž wone psched nami leži, je řwřatniza, do kotrejež
mamy ř wutrobu řastupicz. Řam njeby něřotre řrónczko řař lořko
a řhčle wot hubow bęžalo, byřmy-li na to myřlili, řař mnořim
je řřřom psches wutrobu řchło!“

F.

Evangelřka martrařka Johanna Grey.

(Wopomnjeřski džej 12. februara.)

Johanna Grey řo w lěče 1536 w řendželskej narodži
ř wyřokeho řoda, po maczernej řtronje ř kralowřesje řwě. Řřřom
řara řahe řo wuřnamjenesche w řónřkich rucžnyřy džělach, hudyřje
a řuřy řeczach. Řřchi tym mejesche řmėrne byče, řpěřhne řa-
pschijecze, hłuboře rořřudjenje a, řchtož wysche řteji, řelko miřoszczu,
poniřnoszczu a pořornoszczu, řo ani najmjeřřchu wadžnoszcz na wřchitko
řwřoje wobdarjenje njeřladžesche. Řyle řadanje jejneje dusche
jenož na to džěřche, we wjedženju a bohabojořči pscheco dale
pschiciz. Wona řo ř wjele řehdomniřchich wuczennyř řesna, mjes
druřimi ř řendrichom Bullingerom, řchwajzařřkim řreformatorom.
Tón jej řřřasche, a wona řemu ř řaczansřkim řřřtom we řwřojim
řřatnatym lěče wotmolwi. W tutym řo řřłowaze řłowa na-
mafaja: Wř mje napominacz, řu cžiřtu a řrawu wėru řapřijecz
do nascheho Šbóžniřa řesom Řhryřta. řa řudu řo řróřowacz,
Wasche pscheczę dopjelnicz. Ale Wř wschał wěřczę, řchto my řmy,

hdyž nař Bóh řyle wřřebje t řemu řhmanych njeczřini, a řeho dla
móžu řamne řlubjenje jenož ř tymi řłowami dacz: Řař dalořo
budže mje řón řnjes t řemu řhmanu cžinicz. řa pař njesa-
řtanu, wřchėdnje ř japořchłolami t řemu řnjesej řo modlicz, řo by
mi wėru psches řwřoję hnadu pořřłniř. Š tym řřřu, ř Božej
řomozu, řę cžiřtoszcz řřwjenje řwřasacz řytacz. řa pař Wřř na-
najwutrobnischo řrořřhu: Řodpřeraczę mje řę w tym je řwřojim
řřchesčřřansřkim dořrořřchēnjom! Špominaczę na mje wřchėdnje
psched tym řnjesom. Řřchetož moja móž je pschęřłaba, řhutnje
řa řwřeczēnjom honicz.“

Ale bórřy dyrbjesche řo řohanna řwřojemu cžichemu řřwjenju
wřascz. řejny nan řu bórřy po tym řa wóřřowu pořbėhjentę a
druři wyřoki řkaleřtwa, ř mjenom Dudley, řeho řunja. Wobaj
wjedžeschtaj, řo ničřo dobre na njeju njeczřaka, hdy by po řmjerči
něřczřřscheho řhorowateho řkala řrinzeřřa řarja, řř bė najřłizřcha
pschi řrónje, ale řrucze řatholřka, na řrón pschisčłla. Wóřřowaj řo
řřeczeschtaj, řo mataj řohanna a řřw wóřřowdy Dudley řo w řro-
madže wóřenicz a řhorowaty řkal řo naręczęcz, řo by řrón řohannje,
řotrejež počřinři řo řemu w najřrařniřchich řarbach wopiřowachu,
řawořtajiř. řa řama pař wo tutyř cžinřach ničřo njewjedžesche.
Wona řu ř kralowej. Řajřředny řo w řaczuczřu, řo w tym pořna
řrawda njeje, je řwřoję řwředomliwoszczu wobarařsche, řłóncznje řo
pař psches řróřtwy a namořwjenje řwřojeho mandželskeho a tųch
druřich pořmucz da, t řemu pschisłłowacz. řejne pschisłłowanje
by pschi řejnym wóřřym rořomje a pořořnej myřli njesařřchijomne
byřlo, njebyřmy-li nuřowani byři wėricz, řo je řu jeno myřł na
pschichod řřřtwje řesom Řhryřta w řendželsřim řraju wodžřla.
Řařte wichory řudžichu dyrbřale řo řbėhnycz, hdy řudžische řo
řamna řa řatholřtwa řahorjena řarja na řrón řřdnyřla!

Ale wřchė nadžřje dyrbřachu řako řony rořřłunycz. řich
wjele, řamo řrořestantsřny, psches cžesčřelatomnořcz wóřřowom
moleni, řo řa řarju řbėžechu. řohanna dyrbjesche nařad. řejny
nan řej řam to powjedžicz pschiřdže. Wona pař řmėrom a ř jař-
nym woblicžom wotmolwi: řu powjescz móžu wjele řęřje řnjecz
řač řamnu wo mořim pořbėhjenju řa řkralowu.

Ale něřto dyrbjesche řo jeje tųřhnořcz řakle řrawje řapoczęcz,
abo řrajmy řadřcho: drořotny řejmant mejesche řo řoczicz, řo by
řo w nim řnjesowe hnadne řłónczo řařnje blyřchęczicz mořlo.
Wona řu je řwřojim mandželsřim, řóždy wřřebje, do řařtwa řa-
džena a řej řam wřcha pschihodnoszcz wřata. Bórřy řuřchaj řę
wobaj t řmjerči wotřudzenaj. řa 9. řebuar řu řeu wotpra-
wjenje pořtajene. Řřředny řisčęče řkalo wa řarja wřcho móžne
řřřta, řo by řu řařo t řatholřkej řřřtwi wobrocžřla.

řa řwřojeho nana řohanna ř jařtwa řřř piřřasche, w kotrymž
řeho řpokořicz řřřasche dla řeho, řo je ř jehw winu do řejele řrudžby
pschisłłla. Wona wobřkoržowasche řama řwřoję řłaboszcz, řo by
řemu wot řwředomnja wobřkoržowanemu nanęj pořłóžnoszcz pschi-
njeřłla. Řapořłed řřřny: řa mje njemóže ničřo bóle wřtane
bycz, řač řo řo ř tuteje řaloszczu pořbėhnu t njeřesřim wobřd-
njam wjeřela a řbóžnoszczu, hdyč je Řhryřtuř nasch Šbóžniř. řdyž
řo řaleži, řo řař džowka na nana piřche, dha řhřřla pschecz, řo
blyřchęče Wř we wobřtajnej wėřje do řeho řnjesa, řř je Wřř
dotal pořřłniř, řa řawořtali, řo my řłóncznje w njeřesřach řařo
řromadu pschiřdžemoj poła Wótza, řřřna a řwřateho řucha.

řodžřinu po řmjerči řwřojeho mandželskeho řu wona t wot-
prawjenju do wjedžena. řam řo na pschisłłowarřom wobroczi a
něřotre řłowa dla řamřřla řwřojeje řmjerče řřřnyřřchi něřdže řař
řłónczi: „řa wař naleřnje řrořřhu, moři řnjęřa, a wař wřchitřich
dořnyř řřchesčřansřkich řudži, řo mnu a řa mje řo modlicz, řaž
dořho řřm řisčęče pschi řřwjenju, řo by Bóh po řwřoję njesłóncz-
nej řmřłnoszczu a hnadže mi moje njeliczomne řřchē pscheczřwo
njemu wodař, a dale wař řrořřhu, mi wobřwėdęczicz, řo řako wėřna

šchesczjianska wumru a f zylej wutrobu wufnawam, so je moja jeniczka nadzija ta, psches krej a šašlužbu šwojeho Anješa Sesom Šhryšta a psches ničžo druhe šbožna bycz, so ja wšchě šwoje šašlužby a šutki daloko šady šebje czjfnu a pschi tym pomyšlenju ržu, so mohle něhdy stanycz napšhecžo mi a mje wobškoržowacz.“

„Po tym šo klatny a 51. psalm wuspěwa, šwoju głowu na pjenk položi a šawola: Anježe, do twojeju rukow poruczam šwojeho ducha!“ Kat f jentym rubnjenjom głowu wot czěła wotdželi.

„Ša mam wšchitko ša šchodu pornjo jara wulkemu pšnacžu Šhryštuša Sesuša, mojeho Anješa.“ Žil. 3, 8.

J. R.

Šchtož njeprawda bjerje a dželi, Bóh dwójny šaruna a wježe.

Powjedańczo se Šserbow.

(Šbnczenje.)

Tak šhěšje hacž móžesche wowka f Šakubom šamym rěczecz, powje jemu, wo czimž běšchtej f Šadzynej rěczalej, a šhwalesche Šadzež Marju, so nima Šadzež hordosče, so je jara pschistojna, pokorna a pěna, kaž to wšchitka czeledž, kiž je pola nich šlužila, wobkrucža. „„Wšmi šebi ju — Bóh džě czi f njeju kublo šašo podawa, kotrež šym šhubila, na kotrymž šu twoja macž, džědojo a wowki dolhe dolhe lěta pschewwali.““

„Ach wowka, njerěcz ničžo wo tym; tu je wšchitko podarmo. Šan a macž štaj hiščeže na Šadzežow hñěwnaj a nješwolitaj do teho. Šjedam šo f nim napšhecžo jeju woli. Wyšchtaj-li šo mojeje njepoškušnosče dla rudžiloj, njebych ja ženje pokojny a šbožowny byl.“

„„Š tak šlupje wšchaf czinicž njebudžetaj! Šchto móže Marja ša to, so je njebočicžki — Bóh daš, jemu nješchodžalo — f nami škoržil. Njechaf-li ty jimaj rjež, praju jimaj šama!““

„Wowka, moje dla cziń, kaž chzesch, budže najškerje podarmo.“

„„Prajenje nišomu głowu nješlama.““

Šrěnje pošelstwo bě wowka po tajkim derje wotbyła, hdyž pak junu pschi wobjedže na šwój rjany wumyšl špominacz počža a mlodymaj radžo, so njebyšchtaj Šakubej wobarašoj, šbudži wobeju njewolu. Šeńk drje ničžo njewotmolwi, ale wona džesche: „Ach šmy telko psches nich pschišadžili a nětko dyrbjeli hiščeže jich pscheczinjawosč wutunkacz — to by nam trjeba bylo!“

„„Ale, Marja, to je nješšesczjanšy, tajke wězy f nowa wopominacz, kiž dyrbjale dawno šabyte bycz — a woni mohli šo na waju runje tak wobčežowacz; njemyšl, so je njeboh Šadža tu škoržbu trjeba ša dwaj kroschtaj wohladaš.““

„„Wšchaf czińiš, kaž bychmy njeprawje škoržili!“

„„Wěm drje, so po prawdže, ale wamaj njeje pomhało a jemu je šchodžalo. — Čžeho dla njedyrbjal Šakub wurunacz se šwojimi pjenjesami, hdyž je f tym ani prjecž njeczišnje, wšchaf šměje dwě rjanej kuble.““

„„Šaj wšchaf rjanej, prawje rjanej! Šola šu šanjerodžene a w lěšach nima ani tajkeho šchto, so mohł šebi do płotu šchlahu wudželacz.“

„„Čj, drjewo drohe njeje, a sechze-li šej dželacz, budže jemu na polach roscž kaž druhim. A rošmyšltaj jeno, f tym džě by moje kublo šašo do wšchich rukow pschischlo.““

„„Njecham runje teho dla, so njebych šo pschezo na šańdženu njeprawdu dopomnjala. Nětk móžu šo Šadzež ludži šminycz; by-li tam mój šyn byl, njebych na njeho myšlo tež na njebošeho pošabyla.“

„„Šakubej f woli njedyrbjala napšhecžo temu bycz. Wy šebi tola Šadzež Marju rady wšal, byrnjež nam we wušchomaj njeležal; pschetož boji šo, so byšchtaj šo wój teho dla hñěwaloj.““

„Dyrbi-li bycz, moje dla njech cžini, šchtož chze, ale f mojej wolu njebudže.“

Š tym bě tón ras rošmolny kónž. Wowka widžiwšchi, so šama ničžo njewuczini, chzysche, so by Šakub macž šam wo dowolnosč žadaš, myšlo, so wón tu wěž pschistojnišcho wuwjedže. Tón jej wotmolwi: „Šchto mi tajke wudrijene „haj“ pomha, njebych tola špokojny byl, bych-li widžal, so macž f nimi šjednana njeje a jim hrami!“

„„Čj rošomne šlowo kónja njeplaczi — wohladaš, šchto czi praji.““

Duž šo Šakub šmuži, wupraji macžeri šwoju žadosč a proštwu; wona wotmolwi to šamo, šchtož bě prjedy rjelka. Wón podwoli šo do jejneho wušuda a njepitny ani šlowa wjazny wo šwojej wutrobnej žadosči, nješmėni tež w ničim šwoje šadžerjenje pschecziwo njeje. — Macž pak widžesche, so šo šwojeje šapowjedzene proštwy dla rudži, byrnjež to psched njeje tajil; tuto šmjechčowasche pomalu jeje wutrobu, a jeho podwolnosč, starosčiznosč a lubosč, kotruž bě jimaj štajnje wopokafowal, wopominajo, bu po cžafu tak hñuta a prajesche jemu škónčnje šama, so ničžo napšhecžo jeho šmyšlu nima, jeli nan dowoli.

„Ach maczi, nan je hižom prjedy dowolil. Šdyž šy ty šwolila, móže wowka f nim hič.“

„„Mó dha njech tam džě.““

„Aj, to bě njewočafane pschemėjenje, a wowka šadowasche šo nad tutej nowintu bóle hacž šam Šakub, bě kaž by f nowa womłodžila. Njemóžesche škor rěczecz, lědom šo ji: „„džafowano Bohu““ a „„mje tola tež šobu do Š. wošmjesch““ wudobu. — Druhi džěń hižom rano šhwatašche kaž mloda holža czerstweje do Š., so by Šadzežom po dolhich njepokojnych lětach wot šwojich ludži šašo prěnje „wjele dobreho“ pschinješla. Šschewodžesche ju na pucžu rjana nadzija Šakuboweho pschichodneho šboža. Čžim wjetšcha bu hiščeže jejna radošč, hdyž šo tež štara Šadžyna a Marja nad jeje pschecželstwom tak šwješelischtaj. —

Šuhotowachu šebi jeno mały kwapš; wšchitzy běchu na nim špokojni a wješeli. Młodu Šeńkowi wšchaf jimasche druhdy hiščeže stare hramjenje, byrnjež je poškócžowala a psched hoščemi tajicz pytała. Na druhi džěń pak běchu ša wobeju wotemwetej šwójbye kemšche. Šeńdžechu šo f nim wšchitzy. Šdyž běchu škónčene, džěchu hiščeže na rowy šwojich wotemrjetnyh, so bychu šo ša nich pomodlili. Šakub poškatny f Marju najprjedy na džědowny row, pschi nim tež czi drušy — po šhwilzy štanymšchi džěšchtaj tež na njeboh Šadžowny row, ša nimaj tamni wšchitzy, jeno macž wosta šady; prjedy pak hacž štanymšchi, pschińdže tež wona ša nimi a plakajo pódla stareje Šadžyneje šo poškatnyšchi wofoscha ju, ani šlowo njeprajiwšchi.

-16-

Wšhelake f bliska a f daloka.

— Šrudobna powjesč pschińdže šańdženu šobotu se Židowa. Tam je pješat, kotryž běšche šo šwojeho powołanja wšal a radšcho prošdnny šhodžesche, šobotu šo f pukami do šwojeje mandželskeje daš a ju tak cžěžko šranil, so ša někotre hodžiny wumrje. Bohužel šo pschezo huščizšcho tajke nješutki štawaju a šwědcža wo tym, tak žadosčiznosč cžlowjeka do najšlubšchich šbudow wjedže.

— Šaž na kraju, šu tež na morju wulke wichořy šahhadžale a kóžže šo podnóřile. W tajkim cžěžkim wichořje je tež šyn něhdušcheho šararja Měta-Šušczanšeho šwoju šmjercž wonkach na morju namafal.

— W Rušowskej je šo šašo žalostny nješutk štal. Nišilista je pod wós wulkofěrschty Šergija bombu cžišnył a šěrschta bu morjenty. Šeho cžělo bu žalošnje roštorhane.